

RESULÜLLAH'IN ÇOCUK SEVGİSİ

Ç.R. AHMED

Çeviren: DR. M.C.ŞEMS

1998

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

RESULÜLLAH'IN ÇOCUK SEVGİSİ

“Resulüllah’ın Çocuk Sevgisi”, Çocuk Kitapları Komitesince hazırlanan diğerk bir eserdir. Bildiğiniz gibi bu komite Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri’nin Dördüncü Halifesi Mirza Tahir Ahmed Hazretleri tarafından kurulmuş olup, onun yönetiminde çalışmalarını sürdürmektedir.

Halife Hazretleri, son derece yoğun bir çalışma içinde bulunmalarına rağmen komite çalışmalarıyla yakından ilgilenererek zaman zaman olumlu tavsiyelerde bulundular. Bundan dolayı Komite kendilerine sonsuz minnettardır.

Bu arada Hz. Mehdi (A.S) ashabından olan Mir Muhammed İsmail’e de teşekkür borçluyuz. Urdu dilinde yazdığı bir çocuk kitabı o devirde oldukça ilgi toplamış idi. İşte elinizdeki bu kitap, Alem-i Etfal’dan esinlenerek hazırlanmıştır. Yüce Rabbimiz (C.C.) kendisinden razı olsun.

Bu eserin, öğretmenler, anne- babalar ve çocuklar tarafından beğenileceğini umuyoruz. Eserdeki bütün öğretmen ve çocuk isimlerinin hayali olduğunu da belirtelim.

Çocuk Kitapları Komitesi
30 Temmuz, 1989

Cuma sabahı saat 9 idi. Zil çaldı ve yerel ilkokul çocukları sınıflarına koşuştular. Bütün öğrenciler yerlerine oturduktan sonra 5. Sınıf öğretmeni Emine Hanım sınıfa girdi. Din dersi vardı o gün. Emine Hanım: “Çocuklar! Bugün Hazret-i Muhammed’in (S.A.V.) hayatı hakkında bilgi edinmeye çalışacağız. Hz.Muhammed’in nerede doğduğunu biliyor musunuz? diye yüksek sesle sordu. Çocuklardan hiçbir cevap gelmedi. Öğretmen: “İslâm Peygamberi’nin ismini kim bana söyleyebilir?” diye sordu.

Bunun üzerine Ahmet elini kaldırdı. “Peygamberimizin ismi Hazret-i Muhammed’dir (S.A.V.)” dedi.

Aferin! dedi Emine Hanım. Daha sonra Sevime : Yavrum gel. Haritada Arabistan’ın yerini göster bize dedi. Sevime parmağını haritanın üzerinde bir yere koyarak : “ İşte burası” diye işaret etti.

Bunun üzerine Emine Hanım şöyle söze başladı:

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) M.570 senesinde Arabistan’ın Mekke şehrinde doğdu. Dedesi Abdül Muttalib ona “Muhammed” ismini verdi. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) öksüz olarak dünyaya geldi. Babası Abdullah, onun doğumundan bir kaç ay önce vefat etmişti. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) Arabistan’da Kureyş denilen, hatırı sayılır, itibarlı asil bir kabileye mensuptu. Hz.Muhammed’in annesi Hazret-i Amine (A.S.) Arap geleneğine uygun olarak bebeğini büyütmek için Halime (R.A.) adlı süt anneye verdi. O da bebeği köyüne götürdü.

Orhan: “Süt annesi” ne demektir? diye sordu.

Öğretmen: “Süt annesi” başkasının bebeğini emzirip yetiştiren kadına denir diye açıkladı.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) altı yaşındayken annesi vefat etti. Dedesi Abdül Muttalib çocuğu himayesine aldı, fakat iki sene sonra o, da öldü.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) ondan sonra amcası Ebu Talib'in korumasına alındı. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) gençlik çağına gelince, öteki çocuklar gibi, keçi ve deve sürüsünü olatmaya başladı. O, çok asil bir çocuktur. Hiçbir zaman yalan söylemezdi. Daima dürüst ve ciddi davranırdı. Fakirlere ve güçsüzlere yardım ederdi. Büyüklerine karşı saygılı, küçüklerine karşı ise sevgi doluydu.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) on iki yaşına gelince amcası Ebu Talip, kendisini bir ticaret kervanıyla birlikte Suriye'ye götürdü. Yirmi beş yaşındayken Hazret-i Muhammed (S.A.V.) Mekke'de zengin ve dul bir hanım olan Hazret-i Hatice (R.A.) ile evlendi. Hatice Hazretleri o sıralarda kırk yaşındaydı.

Hazret-i Hatice (R.A.) evlendikten sonra bütün servetini Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) teslim etti. Hz.Muhammed de o serveti muhtaç ve yoksulların ihtiyaçları için kullanırdı.

Müslümanlar'ın inancına göre, Hz.Muhammed (S.A.V.) kırk yaşına gelince Cenab-ı Hak (C.C.) tarafından yeryüzündeki insanlara peygamber tayin edildi. Hz.Muhammed (S.A.V.) Mekke dışında "Hira" adlı mağaraya gidip ibadet ederdi. O, Mekke'deki insanların yaşayışlarından memnun değildi. O günlerde yoksul ve yetimlere kimse yardımcı olmazdı. Halk, tahta yahut taştan yapılmış putlara tapardı. Bir gün "Hira" mağarasında ibadet ederken Cebrail (A.S.) Allah'ın mesajını, Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) getirdi. Böylece Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) vahiy gelmeye başladı. Kendisine gelen bu ve bundan sonraki vahiyler Kuran-ı Kerim'i oluşturdu.

Kuran-ı Kerim, Müslümanlar'ın kutsal kitabıdır.

Fatma: "Vahiy ne demektir öğretmenim"? diye sordu. Emine öğretmen bu soruyu şöyle cevaplandırdı: Vahiy, Hak Teala'nın

(C.C.) bilgisini sözlü olarak bir insana ulaştırması demektir. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) ne okuyabiliyor ne de yazabiliyordu; yalnız vahiy olarak kendisine ilâhî bilgi bolca nasip oldu. Başlangıçta çok az kişi ona iman etti. Mekkeliler'in çoğu başlangıçta kendisini reddedip alay ettiler. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) Mekke'de on üç sene yaşadı. Bu zaman süresince kendisine ve yandaşlarına çok zulüm yapıldı. Bu zulüm ve haksızlık çekilmez bir hal alınca Allah kendisine ve yandaşlarına Medine'ye hicret etmelerine izin verdi. Bunun üzerine Peygamberimiz hicret ederek Medine'ye yerleşti. O ana kadar İslâm dini Medine'ye yayılmıştı. İslâm takvimi Hz.Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicreti ile başlamaktadır. Mekke'li kâfirler, Müslümanlar'ın Medine'de rahat bir nefes almakta olduklarını görünce onları yok etmek üzere birçok defalar onlara saldırdılar. Müslümanlar zayıf olmalarına rağmen bütün bu savaşlarda zafere ulaştılar. Sonunda İslâm ordusu Hz.Muhammed'in (S.A.V.) komutasında Mekke'ye girdi.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) 63 yaşında vefat etti. O zamana kadar İslâm dini bütün Arabistan'a yayılmıştı. Hazret-i Muhammed Resulullah (S.A.V.) herkese sevgi ve şefkat gösterirdi. Hatta düşmanlarına karşı da merhametliydi. Ancak çocuklara karşı özellikle şevkatli idi.

Bütün çocuklar öğretmenin konuşmasına öyle dalmışlardı ki dersin sona erdiğini bildiren zilin çalıldığını bile fark etmediler. Öğretmen gelecek derste her öğrencinin Hz.Muhammed'in (S.A.V.) hayatında çocuk sevgisini dile getiren bir olayı anlatmak için hazırlık yapmasını söyledi.

İkinci cuma günü sınıf tekrar derse başlayınca, Ayşe ayağa kalktı ve şöyle söze başladı: Hazret-i Muhammed'in insanoğluna yaptığı iyiliklerden en önemlisi de, yeni doğan kız çocuklarının öldürülmesini yasaklamasıdır. Hazret-i Muhammed'den (S.A.V.) önce Arabistan'da kızların doğumunu ailenin şerefini küçük düşürücü olarak nitelendiren kabileler vardı. O yüzden bazı

kabile reisleri, kız doğar doğmaz onu öldürürlerdi. Böyle yapmakla ailenin şerefının korunabileceği sanılırdı. Hz.Resulüllah bu zalimane geleneği kaldırdı. Demek ki Hz.Resulüllah (S.A.V.) böylece çocuklara, özellikle kızlara karşı olan ve sevgi şefkatini göstermiş oldu.

Ayşe konuşmasını bitirince Semra elini kaldırdı ve şöyle söze başladı: “Öğretmenim! Annemin dediğine göre, Hindistan’da bugün bile kız çocukları öldürenler varmış. Onlar bir kızın doğumuna, erkek çocuğunki kadar sevinmezlermiş.

Emine Hanım: Evet Semra, haklısın. Nitekim biz Hazret-i Muhammed’e (S.A.V.) bu zalimane geleneği yok ettiği için minnettarız. O, böylece toplumda kadının yerini yüceltmıştır.

Ondan sonra sıra Ahmed’in idi. O, şöyle konuşmaya başladı: Hazret-i Resulüllah yandaşlarına çocuklara saygı ve sevgi göstermelerini tavsiye etmiştir. Büyükler bazen çocukları hor görürler. Hatta genel olarak çocuklarını seven; onları iyi besleyen; onlara güzel elbiseler sağlayan ve böylece çocuklarına iyi bakan anne ve babalar bile, çocuklarının duygu ve düşüncelerine fazla değer vermezler. Onları küçük görerek bazen tamamen ihmal ederler. Resulüllah (S.A.V.) bu çeşit anne ve babaların çocuklarına karşı şefkatli olmalarını ve onlara saygı göstermeleri gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca çocukları ilgilendiren konular hakkında onlarla fikir alışverişinde bulunmaları gerektiğini de belirtmiştir. Böylece onlara iyi terbiye vermeleri gerektiğini bildirmiş ve çocukların da büyüklerine karşı saygılı olmalarını önermiştir. Bu Hz.Resulüllah’ın çocuklara olan büyük ihsanlarından birisidir. Allah’ın (C.C.) selâmi ve rahmeti yüce Peygamberimizin üzerine olsun. Amin.

Sıra İmran’a gelince o, şöyle söze başladı: Hazret-i Muhammed, bir kişi ölünce servetinin bütün çocukları arasında eşit olarak dağıtılması gerektiğini belirtmiştir. O, küçük çocuklarına da servetinden payları verilmelidir buyurmuştur. Arabistan’ın eski geleneğine göre bir kişinin servetinden en

büyük pay en büyük oğluna verilirdi. Böylece küçük kardeşleri tamamen ona bağımlı olurlardı. Bugün bile dünyanın bazı ülkelerinde, bir kişi vefat edince terekesi en büyük evlâdına verilir.

İmran sözüne devam ederek: Müslümanlar'ın çocukları arasında bir ayırım yapmamaları gerektiğini vurgulayan Hz.Resulüllah'a (S.A.V.) minnet duymalıyız dedi. Demek ki Müslüman bir toplumda bütün çocuklar eşit oranda anne ve babalarının terekesine sahip olurlar. Bu kadar eşsiz bir talimat ileri sürdüğü için hepimiz Hz. Muhammed'in (S.A.V.) zekasına hayranlık duymalıyız. Yüce Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun.

Ondan sonra sıra Meryem'deydi. O, şöyle söze başladı:Ben kızların eğitilmesi konusunda arkadaşlarıma bilgi vermeye çalışacağım. Hazret-i Muhammed kızların eğitimine büyük önem vermiştir. O, Müslümanlar'a kızların tahsili konusunda özen göstermelerini emretmiştir. Kızlar böylece gelecekte yalnız iyi birer anne olmakla kalmayıp toplumlarına da çok yararlı olabilirler.

Meryem sözüne şöyle devam etti: Hazret-i Muhammed'in (S.A.V.) emrine uyarak, dedem annemin tahsiline büyük önem verdi ve gerek din konusunda, gerekse genel konularda kendisine gerekli olan bilgileri vermeye çalıştı. Bunun neticesinde bugün annem her konuda arkadaşlarından daha bilgilidir. Müslümanlar'a kızlarını da eğitmeleri gerektiğini bildiren Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) teşekkür borçluyuz. Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun. Amin.

Zehra sınıf arkadaşlarına, Hazret-i Muhammed'in (S.A.V.) bütün anne ve babalara çocukları hakkında hayır duasında bulunmalarını tavsiye ettiğini hatırlattı. O, Hazret-i Muhammed Resulüllah'ın (S.A.V.) anne ve babalara çocukları için öğrettiği birçok hayır dua vardır diye ilâve etti ve şöyle dedi: Hazret-i Muhammed'in (S.A.V.) dualarından bir tanesi de şöyledir:Ya

Rabbi! Beni ve benim neslimi Allah'a ortak koşmaktan uzak tut. Ya Rabbi! Bizlere senin rızana bağlı kalmamızı nasip eyle ve neslimizi de sana boyun eğenlerden kıl. Ya Rabbi! Beni ve neslimi sana ibadet etmemizi nasip eyle. Ya Rabbi! Eřlerimizi ve çocuklarımızı gözümüzü serin tutanlardan yap ve bizlere doğrular için de örnek olmamızı nasip eyle.

Bu güzel duayı Müslümanlar'a öğreten Hazret-i Muhammed'dir. Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun. Amin.

Sıra şimdi Erdal'a gelmişti. O, ayağa kalktı ve şöyle söze başladı. Ben öksüz ve yetim bir çocuğum. Anne ve babam uzun süre önce öldüler. Ben başkaları tarafından büyütüldüm. Onlar bana karşı hep şevkatli davrandılar ve bana öz evlâdları gibi baktılar. Ben onlara teşekkür borçluyum.Yalnız Yüce Allah (C.C.) ve Onun Yüce Peygamberi Hz.Muhamed'e (S.A.V.) karşı duyduğum şükran sonsuzdur. Yetim ve öksüzlerin iyi yetiştirilmesini de o, bize öğretmiştir. Yüce Allah (C.C.) Kuran-ı Kerim'de yetimi küçümseyerek ona karşı kötü muamele yapmayınız buyurmuştur. Hazret-i Resulüllah (S.A.V.) da: Ben ve yetimin ihtiyaçlarını karşılayan ve onu en iyi şekilde yetiştiren cennette beraber oluruz buyurmuştur.

Erdal sınıf arkadaşlarına Resulüllah'ın (S.A.V.) Müslümanlar'a yetimlere bakmak konusunda verdiği emirleri anlattı. Hazret-i Resulüllah (S.A.V.) kendisi de bir öksüz ve yetim idi. Onun için onların durumlarını en güzel o, bildirdi. Allah'ın rahmeti ve selâmı üzerine olsun. Amin.

Sıra şimdi Abdullah'a gelmişti. O, Peygamber Efendimizin şu sözünü sınıf arkadaşlarına hatırlattı: "Ey insanlar! Her birimiz bakmakta sorumlu olduğu kimseler hakkında Hak Teala önünde hesap verecektir."

Emine Hanım, Abdullah'tan bu sözü açıklamasını istedi. Abdullah da bu sözü şöyle izah etti: Bazı insanlar, güçsüz ve zayıf kimselere bakmakta sorumlu olabilirler. İşte Allah onlardan

vazifeleri konusunda cevap isteyecek ve vazifelerini iyi yapıp yapmadıklarını soracaktır. Bu çeşit insanlar, meselâ öğretmenler, anne ve babalar, kardeşler, iş verenler ve büyükler vb. görevlerini mümkün olduğu kadar en iyi bir şekilde yapmalıdırlar. Keza çocuklara bakmakla yükümlü olanlar da onların iyi terbiye edinmeleri ve iyi bir şekilde eğitilmeleri konusunda çok duyarlı olmalıdırlar. Biz çocuklar o kadar güzel bir talimat ileri sürdüğü için Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) minnettar olmalıyız. Allah'ın rahmeti ve selâmı üzerine olsun. Amin.

Fatih ayağa kalktı ve şöyle söze başladı: “Benim amcam zengin bir adamdır ve büyük bir malikanesi vardır. Onun çocukları yoktur. Yengem yakın akrabalarından bir çocuğu edindi ve onu kendilerine varis yapmaya çalıştı. İsteği kabul edilseydi biz ve diğer akrabalar amcama varis olmaktan mahrum kalırdık. Amcam bu mesele hakkında bir imamdan bilgi istedi. İmam, evlâtlığın bir veraset hakkına sahip olmadığını amcama anlattı. Bunun üzerine yengem fikrini değiştirdi. Böylece bizde hakkımızdan mahrum kalmadık. Yüce Rabbimiz ve Hazret-i Resulullah'a (S.A.V.) adaletlerinden dolayı şükran borçluyuz. Allah'ın rahmeti ve selâmı üzerine olsun. Amin.

Fatih'in yanında oturmakta olan Kemal, öğretmene: İmam kime denir? diye bir soru sordu. Emine Öğretmen bu soruyu şöyle cevaplandırdı: “İmam”, Müslümanlar'a namazda liderlik yapan kimseye denir. O, din bilgisine sahip olur ve bütün Müslümanlar, gerektiği zaman ona dini konuları danışırlar.

Şimdi konuşma sırası Sema'ya gelmişti. O, şöyle konuşmaya başladı: Hazret-i Resulullah Müslümanlar'a çocuklarına karşı davranışlarında dürüst olmalarını emretmiştir. Bir kere adamın birisi Hz. Resulullah'a (S.A.V.) gitti ve: Ya Resulullah (S.A.V.)! “Bu oğluma şu şu malımı veriyorum. Sen buna şahit ol” dedi.

“Diğer çocuklarına da aynısını verdin mi?” diye sordu Resulullah (S.A.V.)

“Hayır” dedi adam

“Öyleyse ben bu haksızlığa şahit olamam” dedi Hazret-i Resulüllah (S.A.V.)

Demek ki Hz.Resulüllah (S.A.V.) Müslüman anne ve babaların çocuklarına karşı ayırım yapmamalarını ve onlara eşit muamele yapmalarını isterdi. Allah’ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun. Amin.

Bunun üzerine İbrahim öğretmenine: Kardeşim benim sevdiğim oyuncakları sevmediği için babam bize ayrı ayrı oyuncaklar getirir. Bu doğru mu? diye bir soru sordu. Emine Öğretmen: Elbette! Her ikiniz istediğiniz oyuncakları, alabiliyorsanız bunda hiçbir sakınca yoktur. Yalnız eğer biriniz hiçbir şey alamıyorsa o zaman bu doğru olmaz dedi.

Sıra şimdi Mustafa’ya gelmişti. O, hikayesini şöyle dile getirdi. Benim kardeşim okula gitmeden önce evlere gazete dağıtırdı. Bir hata yaptığı takdirde gazete bayii ona bağırıp çağırır hatta bazen para cezasına bile çarptırırdı. Geçen gün camiye gittiğim zaman, imam Enes adlı bir çocuğun Resulüllah’e (S.A.V.) hizmet ettiğini anlattı. Annesi, Enes’i Resulüllah’ın hizmetine vermişti. Enes on yaşında iken Resulüllah’ın (S.A.V.) hizmetine başladı ve on sekiz yaşına kadar bu işe devam etti. Onun dediğine göre Hazret-i Resulüllah (S.A.V.) hiçbir zaman, şunu neden yaptın yahut onu neden yapmadın diyerek Enes’i azarlamadı.

Mustafa sözünü şöyle noktaladı: Bu da Hazret-i Resulüllah’ın (S.A.V.) çocukları ne kadar sevdiğini kanıtlamaktadır. Allah’ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun. Amin.

Hümeyra da Hazret-i Resulüllah’ın hayatından bir hikâye anlattı: Bir gün Resulüllah’ın torunları kendisini ziyarete geldiler. Hazret-i Resulüllah (S.A.V.) da onları kucağına alarak öptü. Bedevilerden birisi bunu görünce hayretle: Ya Resulüllah (S.A.V.)! Biz senin yaptığın gibi aslâ çocuklarımızı öpmeyiz

dedi. Bunun üzerine Resulullah (S.A.V.): Eğer kalbinizde çocuklar için sevgi ve şefkat yoksa ben ne yapabilirim? buyurdu.

Hümeyra şöyle sözüne devam etti: Bu da Resulullah'ın (S.A.V.) çocukları ne kadar sevdiğini göstermektedir. Allah'ın rahmeti ve selâmı üzerine olsun. Amin.

İsmail öğretmene: Efendim, bedevi ne demektir? diye sordu. Öğretmen: şöyle cevap verdi: Bazı Araplar çölde göçebe hayatı yaşarlar ve çingeneler gibi bir yerden başka bir yere taşınırlar. Onların devamlı yaşadıkları belli bir yerleri yoktur. İşte onlara bedevi adı verilir.

Necdet de şöyle söze başladı Bir gün Hazret-i Resulullah (S.A.V.) ashabından birisinin evine gitti. Yolda kadının birisinin oğluna."Yavrum buraya gel. Sana yiyecek bir şey vereceğim" dediğini ve böylece çocuğu çağırıldığını gördü. Resulullah (S.A.V.) kadına: "Çocuğa ne vereceksin?" diye sordu. Kadın ise: "kuru hurma " diye cevap verdi. Resulullah (S.A.V.) kadına öğüt vererek: Çocuğa bir şey söz verip onu yerine getirmezsene, bir yalancı gibi günah kazanmış olursun buyurdu.

Necdet şöyle devam etti: Resulullah'ın bu sözü bize sözlerimize, özellikle çocuklara verdiğimiz sözlere bağlı kalmamız gerektiğini hatırlatmaktadır. Allah'ın rahmeti ve selâmı Resulullah'ın (S.A.V.) üzerine olsun. Amin.

Öğretmen Hanım da şöyle dedi: Yalan söylemek iyi değildir. Böyle bir alışkanlık gelişip yerleşirse daha sonra ondan kurtulmak zor olur. Genel olarak çocuklar büyüklerini taklit ederler. Büyükler de küçükler için iyi birer örnek olmalıdırlar ve aslâ yalan söylememelidirler.

Özge de Hz.Resulullah'ın (S.A.V.) hayatından şu olayı anlattı: Bir defa Resulullah (S.A.V.) imamlık yaparken namazını uzatmak niyetindeydi. Fakat bir çocuğun ağlamasını işitince namazını çabuk bitiriverdi. Çocuğun annesinin sıkıntıya girmesini istemiyordu. Bu da Resulullah'ın (S.A.V.) çocuklara

karşı ne derece şefkatli ve merhametli olduğunu gösterir. Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun. Amin.

En son konuşan Ömer oldu. O, arkadaşlarına Resulüllah'ın (S.A.V.) çocukların yüzüne tokat atmanın yasak olduğunu emrettiğini anlattı. Ömer bir televizyon programından bahsetti. Bu programda birçok anne ve babalar çocuklarına öfkelenerek yüzlerine tokat atmışlardı.

Bazı ülkelerde bugün bile çocuklara yüzlerine tokat atılarak ceza verilir. Bu davranış bazen çocukların yüzlerinde iz bırakır yahut ta tehlikeli olarak yaralanabilirler. Hazret-i Resulüllah (S.A.V.) çocukların yüzlerine darbe vurmaya yasaklayarak onları ne kadar sevdiğini ayrıca ne derece derin düşündüğünü kanıtlamıştır. Allah'ın rahmeti ve selâmı üzerine olsun Amin.

Emine Hanım bu konuşmaları şöyle noktalandı: Bildiğiniz gibi bir insanın yüzü bedeninin en hassas ve en nazik parçasıdır. Yüze vurmak çok tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Onun için Hazret-i Muhammed'in (S.A.V.) güzel talimatına hepimiz uymalıyız.

Hatice, Bilal, Tuba ile Nurhan da konuşmak istiyorlardı. Öğretmen saatine baktı ve: "Çocuklar, bugün saatimiz doldu; dersimiz sona erdi. Bu konuşmaları gelecek derse ertelememiz gerekecek" dedi. Zil çaldı ve ders sona erdi.

SON